

gennemsnitlige Aarsfortjeneste de sidste 3 Aar har ligget mellem 6 og 7 Hundrede Kroner.

Aarsagen hertil maa vel først og fremmest søges i de yderst vanskelige Afsætningsforhold, der har gjort sig gældende for Fiskeriet, og disse Vanskeligheder er vel igen for en stor Del affødt af de fortvivlede spanske Forhold, idet Hovedmarkedet for Færøernes Fiskeeksport hidtil har ligget i dette Land.

Forbindelsen mellem Arbejderne paa Færøerne og Arbejderorganisationerne i det øvrige Land har været yderst svag. Vi har vel en og anden Gang modtaget Henvendelse fra Arbejderne deroppe om økonomisk Støtte i deres sociale Kamp; men saadanne Henvendelser er tilgaaet De samvirkende Fagforbund fra enkelte Fagforeninger i de enkelte Byer paa Færøerne og er alle gaaet ud paa at yde økonomisk Støtte — i Særdeleshed til Opnaaelsen af ændrede Betalingsformer for den indtjente Arbejdsløn.

Forholdet har nemlig været — og er fremdeles — med Undtagelse af Byerne: Thorshavn, Tveraa og nu senest Vaag, at man ikke faar sin fortjente Løn udbetalt i kontante Beløb, men i Naturalier.

Denne ufrie Tilstand medfører naturligvis, at de færøiske Arbejdere kommer til at staa i et stærkt Afhængighedsforhold til deres Arbejdsgivere. — Gentagne Forsøg er gjort fra Arbejdernes Side paa at komme bort fra dette System; men man har ikke haft tilstrækkelig Kraft i sine faglige Organisationer til at opnaa en Ordning af dette betydningsfulde Spørgsmaal.

Den danske Rigsdag har villet støtte de færøiske Arbejders Bestræbelser for at opnaa en Løsning af Spørgsmaalet, og man har derfor vedtaget en Lov, i hvilken det fastslaas, at Arbejdskraften ikke maa udbetales i Naturalier, men skal erlægges i kontante Beløb. —

Det hedder i Loven, som

traadte i Kraft den 1. Januar 1937:

»Arbejdslønnen til Arbejdere Daglejere, beskæftigede ved Handeld, Haandværk, Industri og Minedrift, til Søfolk og Arbejdere paa Dæksfartøjer, som gaar paa Fiskeri eller Hvalfangst, og til Arbejdere og Daglejere, der i Land udfører Arbejde til saadanne Fartøjers Udrustning, eller ved Ladning eller Losning, skal udbetales i rede Penge og maa ikke erlægges ved anden Modydelse, medmindre der derom forud er truffet udtrykkelig Overenskomst.

Arbejdsløn til Personer, som deltager i Fiskeri eller Hvalfangst, kan dog i Henhold til derom truffen Aftale erlægges som en vis Andel i Fangsten.

Foranstaaende Regel finder Anvendelse, uanset at Arbejdet udføres paa Akkord.

og hedder det videre i Loven:

»Arbejdsløn til de i § 1 nævnte Arbejdere, der udfører daglønnen Arbejde i Land, udbetales med mindre anden Aftale er truffet, i det mindste een Gang om Ugen.

og videre:

»Udføres Arbejde af den i § 1 omhandlede Art paa Akkord, udbetales der, medmindre anden Aftale er truffet, i det mindste een Gang om Ugen, et Forskud paa Vederlaget, der svarer til den normale Dagløn for det paagældende Arbejde. — Ved Akkorder af længere Varighed end 4 Uger, kan Arbejderne derhos hver fjerde Uge forlange det hidtil udførte Arbejde afregnet og indtil to Tredjedele af det indtjente Restvederlag udbetalt. Naar Akkorden er fuldført, udbetales Restvederlaget senest 10 Dage efter.

Arbejdsgugen slutter hver Fredag, og Lønningsgugen slutter hver Torsdag.

Endvidere hedder det:

»Udbetaling af de i foranstaaende Paragraffer omhandlede Vederlagsydelser finder Sted i Arbejdstiden paa eller ved Arbejdspladsen eller paa Arbejdsgivers Kontor.

Derefter siger Loven, at

»Saafremt ikke andet følger af den gældende Lovgivning eller er hjemlet i kollektiv Overenskomst eller i skriftlig Kontrakt med Arbejderen, kan der ikke foretages Tilbageholdelse i Lønnen eller Fradrag i denne i særlige Øjemed.

Endelig hedder det, at

»Sager angaaende Arbejdsløn til de i § 1 omhandlede Arbejdere kan anlægges ved Retten for Færøernes Retskreds, uanset hvor Sagsøgte har Bopæl, og behandles efter de for Underretssager gældende Regler.

(Forts.)

Tíðindi.

Gudstænasta.

3. sunnudag í advent verður 150 ára minnisgudstænasta hildin í Havnar kirkju (føroysk gudstænasta). J. Dahl próstur prædikar. (Tað verður høvi til at geva kirkjuni gávur).

Altargangur kl. 6.

Sama sunnudag hevur Møller prestur gudstænastu í Kirkjubø kirkju.

K. F. U. M.

Søndag Kl. 8 er der Familieaften. — Oplæsning ved Provst Dahl. — Musikalsk Underholdning. — Kaffeord. — Andagt. Der ventes særlig de Forældre, som har Børn i Børnehaven eller de forskellige Afdelinger, men alle er velkommen.

Jólabort.

Aftur í ár hevur Hjalmar Jacobsens Bókahandil at selja eina seriu av frálíka vøkrum jólabortum eftir tekningum av Jacob Olsen.

Í morgin verða 150 ár síðani Havnar kirkja varð vígd.

Sum vit nevndu seinasta leygardag, er Havnar kirkja 150-ára gomul í ár, og í morgin, 3. sunnudag í advent, er 150-ársdagurin síðani hon varð vígd. Í 1865 varð kirkjan umbygd ella gjørd størri. Aftaná hesa

Bemberg Naturglans
SCHOUS PIERRETTE

Den nye PIERRETTE med NATURSILKEGLANS

Kr. 4.-

KØB DEN I

SÆBEHUSET

TLF. 64. THORSHAVN TLF. 64.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

viðgerð varð kirkjan vígd av nýggjum. — Eisini henda vígsla fór fram 3. sunnudag í advent.

Í morgin verður tí sjálvandi minnis-gudstænasta hildin í hesi vøkr, gomlu kirkju.

Mannaskaði av haruskjóting.

Í ár eru fleiri menn komnir til skaða av haruskjóting — og ein er deyður.

Andreas Poulsen úr Syðrugotu — sonur Poul Christoffer — kom illa til skaða fyri 8 døgum síðan. Hann fekk skotið gjøgnum armin og upp í vangan so illa, at lítil vón er um lív. Hann er giftur maður og er eini 35—40 ár.

4-mannafar

við install. 2½ hk Perfeckt-motori, í góðum standi (motorurin er nýeftirhugdur) er til sálu. Prentsmiðjan vísir á.

Álmanakkin 1939.

sum út verður givin av H. N. Jacobsens Bókahandli, er nú komin í bókahandlarnar. Henda fittliga bók við sínum henta, fjølbroytta innihaldi hevur vunnið sær nógvur keyparar gjøgnum ári.

Grái-táttur.

Annar táttur.
(Framhald.)

Leggja segl og siglutræ,
taka stýrið frá;
fatla bátin í Stangarbrúna
við høftum og hosnatræð.

Niðurlag:

Nú siglur Liggjas
við sín fríða knør
fyri Klakk og Gøtunes
at verja bóndans jorð.
Nú siglur Liggjast.

Mæli Liggjas hertúgin:
»Tungligt er at rógva.

Eg havi fingið árablæður
bæði á rass og lógva.

Allar reisast kempurnar,
ganga niðan frá.
Tá kemur bóndans sendibóð
og tekur til orða svá:

»Hanus býður yðrum heim
í holl við sær at sita:
Títt eru komnir langa ferð
og treingja til ein bita.»

Uppi í miðjuna hallartúni
aksla teir kotið grá,
strika hatt av hovdi á sær
og inn í skálan gá.

Liggjas gongur for Hanus fram,
rættir honum hond:
»Vit eru komnir í vónaleik
at verja tíni lond.»

Svarar Hans á Biskupsstøð,
honum rann tár á kinn:
Signað verið tín búk og bein
og so títt bleika skinn.

Sessist nú við trogini,
fríu bóndakallar.
Sita skal Liggjast ovast við borð,
tí hann er ein yvir allar.

Setast teir at borðunum,
bodnar kostir at eta;
ellivu vóru teir seyðakroppar,
teir mundu á borðið sela.

Leggja teir at kjótinum,
nýta fornan sið,
skeinkja mjóð í breiðar skálir
og drekka aftur við.

Liggjas reisist frá borði upp
við mjaðarhorni í hond:
»Her eru komnir kongsins menn
at taka grót og grund.

Mosa, lyng og deyðagras
teir vilja úr haga týna;
tí skulu allir Føroya bóndur
royna orku sína.

Mosa, lyng og deyðasinnu
týna teir av sonnum
fyri eplir og feitigras
hjá ognarleysum monnum.

Ríðið tí í hernaðin
gláðir for ulla iva;
vit vilja allir í Føroya søgu
ár og öldir líva.»

Liggjas hevjar mjaðarhornið,
so er greitt fyri mær,
biður allar, ið inni eru,
drekka skál við sær.

Setur hornið á sín munn,
sum tað var áður síður;
einsam tvær av kempunum
fingu steypin niður.

Ivrið dróg at Liggjasi:
hann letur av reiði renna:
»Her er mangur svíkjari,
tað man eg á mær kenna.»

Svarar Nils í Heimistovu,
ið mest vildi hava fríð:
»Eg drekki ikki hesa skál,
tí drakk eg ikki við.»

Upp steig Andrass Seyðaberg,
lættur er hann á fíti:
»Eg drekki ikki hesa skál,
hon býður mær ímóti.»

Svarar Hans á Biskupsstøð,
festur stítt svorð í slíðra:
»Vilja tit ikki steypin drekka,
eg skal drekka fyra.

(Meira.)